

Oj, u poli krynyčénka

1. Oj, u po - li kry - ny - čeń - ka,
2. Vo - ly re - vuť, vo - dy ne p'juť,
3. A no - ču - juť ču - ma - čeń - ky

z ne - ji vo-da pro - - ti - ka - je,
bo v krym do-ri - žeń - - ku ču - juť,
z krym - skim ste-pu pry _____ do - ly - ni,

z ne - ji vo - da pro-ti - ka - - je,
bo v Krym do - ri - zeń-ku ču - - juť,
z Krym - skim ste- pu pry do-ly - - ni,

Oj, _____ tam_ ču - - mak si - ri_ vo-ly pa - se_
Och, _____ boh_ za - - je ta boh i vi-da - je,_
Roz - - pus- ty - - ly ta si - ri - ji vo - ly_

ta z kry - ny - ci na - - pu - va - je.
de ču - ma - čeń ky _____ no - ču - juť.
po ze - le - nij mu - - ra - vy - ni.

1 Oj, u poli krynyčénka, 2 Voly revuť, vody ne p'juť.
|: Z neji voda protikaje, :| |: Bo v Krym dorižeńku čujuť. :|
Oj, tam čumak siri voly pase Och, boh znaje ta boh i vidaje,
Ta z krynyci napuvaje. De čumačénky nočujuť!

- 3 A nočujut čumačeňky
|: V Krymskim stepu pry dolyni, :|
Rozpustyly ta siriji voly
Po zelenij muravyni.
- 4 Bodaj že vy, siri voly,
|: Ta v Krym po sil' ne s-chodyly, :|
Oj, jak vy meni, ta molodomu,
Oj, ta žalju narobyly! ...
- 5 Oj, umer že čumačeňko,
|: Oj, ta v nedileňku vranci, :|
Oj, pochovaly ta čumačeňka
Ta v zelenom bajraci.
- 6 Nasypaly nad čumakom
|: Ta vysokuju mohylu, :|
Oj, podadyly ta v holovoňkach
Ta červonuju kalynu.
- 7 Prylynula zozuleňka
|: Ta j skazala: kuku! :|
„Och, i podaj, synu, podaj, orle,
Ta choč pravuju ruku!“
- 8 „Oj, rad že ja, moja maty,
|: Ta j obydvj podaty, :|
Oj, ta naljahla syra zemlja, -
Oj, ta trudneňko pidnjaty!“

Ой, у полі криниченька

1	2
Ой, у полі криниченька, З неї вода протікає, Ой, там чумаки сірі воли пасе Та з криниці напуває.	Воли ревуть, води не п'ють, Бо в Крим доріженьку чують, Ох, бог знає та бог і відає, Де чумаченьки ночують!
3	4
А ночують чумаченьки В Кримським степу при долині, Розпустили та сірії воли По зеленій муравині.	Бодай же ви сірі воли, Та в Крим по сіль не сходили, Ой, як ви мені, та молодому, Ой та жалю наробили!..
5	6
Ой, умер же чумаченько, Ой, та в неділеньку вранці, Ой, поховали та чумаченька, Та в зеленому байраці.	Насипали над чумаком Та високою могилу, Ой, посадили та в головоньках Та червону ю калину.
7	8
Прилинула зозуленька Та й сказала: куку! „Ох, подай, сину, подай, орле, Та хоч правую руку!“	Ой, рад же я, моя мати, Та й обидві подати, Ой, та налягла сира земля, – Ой, та труденько підняти!“

Oj, im Feld eine Quelle, Wasser sprudelt aus ihr;
dort weidet der Čumak die grauen Ochsen, und aus der Quelle trinkt er sie.

Die Ochsen brüllen, vom Wasser trinken sie nicht, weil sie den Weg auf die Krim wittern.
Ach, Gott weiß, Gott weiß wohl wo die Čumaken nächtigen!

Es nächtigen die Čumaken in der Krim-Steppe bei dem Tale,
losgelassen haben sie die grauen Ochsen auf dem jungen grünen Gras.

Gäbe doch Gott, dass ihr, graue Ochsen, nicht müsstet ziehn auf die Krim um Salz.
Oj, wie habt ihr mir, mir jungem, oj, doch Leides getan!

Oj, starb doch der Čumak, oj, am Sonntag in der Frühe,
oj, begraben haben sie den Čumaken in der grünen Waldschlucht.

Aufgehäuft haben sie über den Čumaken einen hohen Grabhügel,
oj, zu seinen Häupten gepflanzt den roten Kalinkenstrauch.

Kam geflogen Frau Kuckuck und rief: kuku!
„Oj, gib doch, Sohn, gib doch, mein Adler, wenigstens die rechte Hand!“

-„Oj, gern würd' ich, meine Mutter, ja alle beide dir geben,
oj, feuchte Erde liegt darauf, oj, schwer, sie empor zu heben!“

Übertragung: Sepp Gregor

Ой, у полі криниченька

1
 Ой, у полі
 криниченька,
 З неї вода
 протікає,
 Ой, там чумак
 сїрі воли пасе
 Та з криниці
 напуває.

Oj, u poli
 krynučėnka,
 Z neji voda
 protikaje,
 Oj, tam čumak
 siri voly pase
 Ta z krynyci
 napuvaje.

Oj, u poli krynučėnka

Oj, auf dem Feld (ist)
 eine Quelle,
 aus ihr Wasser
 fließt hervor,
 oj, dort ein Čumak
 die grauen Ochsen weidet
 und aus dem Brunnen
 trinkt (er sie).

2
 Воли ревуть,
 води не п'ють,
 Бо в Крим
 доріженьку чують,
 Ох, бог знає
 та бог і відає,
 Де чумаченьки
 ночують!

Voly revuť,
 vody ne p-juť,
 Bo v Krym
 dorižeńku čujuť,
 Och, boh znaje
 ta boh i vidaje,
 De čumačėnky
 nočujuť!

Die Ochsen brüllen,
 Wasser trinken sie nicht,
 denn zur Krim
 den Weg (*dim.*) ahnen sie,
 och, Gott weiß (es)
 und Gott kennt (es),
 wo die Čumaken (*dim.*)
 nächtigen!

3
 А ночують
 чумаченьки
 В Кримськїм степу
 при долині,
 Розпустили та
 сїрії воли
 По зеленїй
 муравинї.

A nočujuť
 čumačėnky
 V Krymśkim stepu
 pry dolyni,
 Rozpustyly ta
 siriji voly
 Po zelenij
 muravyni.

Aber es nächtigen
 die Čumaken
 in der Krim-Steppe
 beim Tal,
 sie haben losgelassen []
 die grauen Ochsen
 über das grüne
 Grasland (hin).

4
 Бодай же ви
 сїрі воли,
 Та в Крим по сїль
 не сходили,
 Ой, як ви мені,
 та молодому,
 Ой та жалю
 наробили!..

Bodaj že vy
 siri voly,
 Ta v Krym po sil'
 ne schodyly,
 Oj, jak vy meni,
 ta molodomu,
 Oj ta žalju
 narobyly!..

O, dass doch ihr
 grauen Ochsen,
 [] auf die Krim nach Salz
 nicht hingegangen (wärt),
 oj, wie ihr mir,
 [] jungem (Menschen),
 oj [] Leid
 angetan habt!..

5

Ой, умер же чумаченько, Ой, та в неділеньку вранці, Ой, поховали та чумаченька, Та в зеленому байраці.	Oj, umer že čumačeňko, Oj, ta v nedilenku vranci, Oj, pochovaly čumačeňka, Ta v zelenomu bajraci.	Oj, es starb [doch] der Čumak (<i>dim.</i>), oj, [] am Sonntag früh, oj, sie begruben den Čumaken (<i>dim.</i>), [] im grünen Waldtal.
---	--	---

6

Насипали над чумаком Та високою могилу, Ой, посадили та в головоньках Та червону калину.	Nasypaly nad čumakom Ta vysokuju mohylu, Oj, posadyly ta v holovoňkach Ta červonuju kalynu.	Sie haben aufgeschüttet über dem Čumaken [] ein hohes Grab, oj, sie haben gepflanzt [] zu Häupten [] rote Kalina.
---	--	--

7

Прилинула зозуленька Та й сказала: куку! „Ох, подай, сину, подай, орле, Та хоч правую руку!“	Prylynula zozuleňka Ta j skazala: kuku! „Och, podaj, synu, podaj, orle, Ta choč pravuju ruku!“	Es flog herbei Frau Kuckuck und sagte: kuku! „Och, reiche, (mein) Sohn, reiche, (mein) Adler, [] wenigstens (deine) rechte Hand!“
--	--	---

8

„Ой, рад же я, моя мати, Та й обидві подати, Ой, та налягла сира земля, – Ой, та труденько підняти!“	„Oj, rad že ja, moja maty, Ta j obydvj podaty, Oj, ta naljahla syra zemlja, – Oj, da trudneňko pidnjaty!“	„Oj, froh doch (wäre) ich, meine Mutter, [] auch beide zu reichen, Oj, es legte sich (darauf) feuchte Erde, – Oj, ja schwer (ists), (<i>dim.</i>) sie zu heben!“
--	---	--

Bemerkung:

Das häufige „та“ (ta) = und/aber/doch/denn/nun lässt man hier am besten ganz unübersetzt. In der Übersetzungsspalte ist „та“ nur durch leere eckige Klammern [] angedeutet. Das ebensohäufige „ой“ (oj) wurde aber (wenn auch „unübersetzt“) belassen. KT 29039